

RÅDETS BESLUTNING

af 23. februar 2004

om fastsættelse af kriterier og nærmere bestemmelser for udligning af de finansielle ubalancer, som følger af anvendelsen af direktiv 2001/40/EF om gensidig anerkendelse af afgørelser om udsendelse af tredjelandsstatsborgere

(2004/191/EF)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 63, nr. 3),

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Det Europæiske Råd bekræftede på mødet den 15. og 16. oktober 1999 i Tammerfors, at det ønsker at indføre et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed. Med henblik herpå skal en fælles europæisk asyl- og indvandringspolitik sigte mod både en retfærdig behandling af tredjelandsstatsborgere og en bedre styring af migrationsstrømmene. Disse målsætninger blev bekræftet af Det Europæiske Råd i Laeken den 14. og 15. december 2001 og Det Europæiske Råd i Sevilla den 21. og 22. juni 2002. Behovet for at bekæmpe ulovlig indvandring, herunder at træffe passende foranstaltninger til at fremme tilbagesendelsen af personer med ulovligt ophold, blev specielt understreget.
- (2) Anvendelsen af Rådets direktiv 2001/40/EF⁽¹⁾ kan medføre finansielle ubalancer, hvis afgørelserne om udsendelse trods fuldbyrdesstatens indsats ikke kan gennemføres på den pågældende tredjelandsstatsborgers eller en tredjeparts regning. Der bør derfor vedtages relevante kriterier og nærmere bestemmelser vedrørende bilateral udligning mellem medlemsstaterne.
- (3) Denne beslutning bør også udgøre grundlaget for fastsættelsen af kriterier og nærmere bestemmelser for gennemførelsen af bestemmelserne i artikel 24 i Schengen-konventionen.
- (4) Målet med den påtænkte aktion, nemlig finansiel byrdeuddeling i forbindelse med samarbejdet mellem medlemsstaterne om udsendelse af tredjelandsstatsborgere i tilfælde af gensidig anerkendelse af afgørelser om udsendelse, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor på grund af aktionens virkninger bedre nås på fællesskabsplan. Fællesskabet kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med subsidia-

ritetsprincippet, jf. traktatens artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går beslutningen ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.

- (5) I denne beslutning overholdes de grundlæggende rettigheder og de principper, som bl.a. Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder afspejler. Denne beslutning tilsigter især, at den menneskelige værdighed i tilfælde af udvisning og udsendelse respekteres fuldt ud, som afspejlet i chartrets artikel 1, 18 og 19.
- (6) I medfør af artikel 1 og 2 i protokollen om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af denne beslutning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark. Inden seks måneder efter at Rådet har truffet afgørelse om denne beslutning til udbygning af Schengen-reglerne efter bestemmelserne i afsnit IV i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab i det omfang, den finder anvendelse på tredjelandsstatsborgere, der ikke eller ikke længere opfylder de betingelser for et kortvarigt ophold, der gælder på en medlemsstats område i henhold til Schengen-reglerne, træffer Danmark afgørelse om, hvorvidt det vil gennemføre beslutningen i sin nationale lovgivning, jf. artikel 5 i protokollen om Danmarks stilling.
- (7) For så vidt angår Island og Norge udgør denne beslutning en udbygning af de bestemmelser i Schengen-reglerne, som falder ind under artikel 1, litra C, i Rådets afgørelse 1999/437/EF af 17. maj 1999 om visse gennemførelsesbestemmelser til den aftale⁽²⁾, som Rådet for Den Europæiske Union har indgået med Island og Norge om disse to staters associering i gennemførelsen, anvendelsen og den videre udvikling af Schengen-reglerne⁽³⁾, i det omfang den finder anvendelse på tredjelandsstatsborgere, som ikke eller ikke længere opfylder de betingelser for et kortvarigt ophold, der gælder på en medlemsstats område i henhold til Schengen-reglerne.

⁽¹⁾ EFT L 149 af 2.6.2001, s. 34.

⁽²⁾ EFT L 176 af 10.7.1999, s. 36.

⁽³⁾ EFT L 176 af 10.7.1999, s. 31.

- (8) Det Forenede Kongerige har i henhold til artikel 3 i protokollen om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, meddelt, at det ønsker at deltage i vedtagelsen og anvendelsen af beslutningen. I det omfang, beslutningen også gennemfører bestemmelserne i artikel 24 i Schengen-konventionen, i medfør af artikel 7 i direktiv 2001/40/EF, berører den ikke Det Forenede Kongerige.
- (9) I medfør af artikel 1 og 2 i protokollen om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, og med forbehold af artikel 4 i samme protokol deltager Irland ikke i vedtagelsen af denne beslutning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Irland.
- (10) Denne beslutning udgør en udbygning af Schengen-reglerne eller har på andre måder forbindelse til dem som omhandlet i tiltrædelsesakten af 2003, artikel 3, stk. 2 —
- b) Administrationsomkostninger. Disse omfatter de faktiske omkostninger til visumgebyrer og gebyrer for udstedelse af hjemrejseudokumenter (laissez-passer).
- c) Dagpenge for ledsagerne. Disse fastsættes i overensstemmelse med gældende national lovgivning og/eller praksis.
- d) Indkvarteringsomkostninger for ledsagerne. Disse omfatter de faktiske omkostninger til disse personers ophold i et transitområde i et tredjeland og for deres strengt nødvendige korte ophold for udførelsen af deres opgave i oprindelseslandet. Af hensyn til refusionen må antallet af ledsagere ikke overstige to pr. tilbagesendt person, medmindre der på grundlag af fuldbyrdesstatens vurdering og efter aftale med ophavsstaten er behov for flere ledsagere.
- e) Indkvarteringsomkostninger for den tilbagesendte person. Disse omfatter de faktiske omkostninger i forbindelse med den tilbagesendtes ophold i passende faciliteter i overensstemmelse med fuldbyrdesstatens gældende nationale lovgivning og/eller praksis. En periode på højst tre måneder bliver refunderet. Når den tilbagesendte persons ophold forventes at vare længere end tre måneder, bliver fuldbyrdesstaten og ophavsstaten enige om de yderligere omkostninger.
- f) Lægeudgifter. Disse omfatter de faktiske omkostninger til lægebehandling for den tilbagesendte person og ledsagerne i nødstilfælde, herunder nødvendige hospitalsudgifter.

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

I denne beslutning fastsættes de relevante kriterier og nærmere bestemmelser for udligning af de finansielle ubalancer, som måtte følge af anvendelsen af direktiv 2001/40/EF, hvis udsendelsen ikke kan ske på den(de) pågældende tredjelandstatsborger(e)s regning.

Artikel 2

1. Ophavsstaten udligner over for fuldbyrdesstaten de finansielle ubalancer, som måtte følge af anvendelsen af direktiv 2001/40/EF, hvis udsendelsen ikke kan ske på den(de) pågældende tredjelandstatsborger(e)s regning.

Fuldbyrdesstaten giver ophavsstaten generelle oplysninger om de vejledende udgifter til udsendelsen.

2. Refusion finder sted på anmodning af fuldbyrdesstaten på grundlag af de faktiske minimumsomkostninger og på grundlag af følgende principper:

- a) Transportomkostninger. Disse omfatter de faktiske omkostninger til flybilletter op til den officielle IATA-takst for den pågældende flyvning på fuldbyrdesstedet. De faktiske omkostninger for land- eller søtransport med bil, tog eller skib kan refunderes på grundlag af billetprisen på anden klasse med tog eller skib for den pågældende afstand på fuldbyrdesstedet.

Artikel 3

1. Refusionsanmodninger fremsættes skriftligt og ledsages af dokumentation for de refusionsberettigede omkostninger.

2. Refusionsanmodninger kan kun fremsættes i forbindelse med afgørelser om udsendelse, som er truffet efter datoen for denne beslutnings anvendelse.

Der kan ikke kræves refusion i forbindelse med fuldbyrdelse af afgørelser om udsendelse, som er truffet mere end fire år før fuldbyrdelsen.

3. Refusionsanmodninger, der fremsættes mere end et år efter, at fuldbyrdelsen har fundet sted, kan afvises.

4. Hver medlemsstat opretter et nationalt kontaktpunkt med henblik på gennemførelsen af denne beslutning og meddeler de øvrige medlemsstater de relevante data.

Refusionsanmodninger fremsendes af det nationale kontaktpunkt i fuldbyrdesstaten til det nationale kontaktpunkt i ophavsstaten, der giver det nationale kontaktpunkt i fuldbyrdesstaten meddelelse om modtagelse af anmodningen.

Om nødvendigt hører fuldbyrdesstaten ophavsstaten og bliver enige om de omkostninger, der overstiger de omkostninger, der er nævnt i dette stykke, eller yderligere omkostninger.

5. Inden for højst tre måneder underretter det nationale kontaktpunkt i ophavsstaten det nationale kontaktpunkt i fuldbyrdsstaten om, hvorvidt anmodningen er blevet godkendt eller afslået. En sådan underretning skal fremsættes skriftligt, og i tilfælde af afslag indeholde en begrundelse.

6. Betaling sker senest tre måneder efter, at det nationale kontaktpunkt i ophavsstaten har godkendt betalingen.

7. De nationale kontaktpunkter i fuldbyrdsstaten og ophavsstaten informeres om betalinger og afslag på refusion.

Artikel 4

1. Med henblik på at overvåge, at denne beslutning samt direktiv 2001/40/EF gennemføres efter hensigten, skal hvert nationalt kontaktpunkt regelmæssigt fremlægge oplysninger, der navnlig vedrører: det samlede antal fuldbyrdsforanstaltninger, som er truffet i henhold til direktiv 2001/40/EF, og som blev refunderet i overensstemmelse med denne beslutning, og det samlede antal afslag på refusion, samt begrundelsen for disse afslag.

2. Sådanne oplysninger kan også omfatte anbefalinger til forbedringer af kriterierne og de praktiske vilkår i denne beslutning.

Artikel 5

Denne beslutning har virkning fra dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 6

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 23. februar 2004.

På Rådets vegne

B. COWEN

Formand